

Agyagfej

a vihar partra vetett
egy tengeri nimfát ábrázoló agyagfejet
fejtartásából látszik
hogy valamit tart a kezében
nyaka védelmezőn ráhajol
leginkább egy vidéki lányra hasonlít
aki bálba készül
arcára oktalan bánat ül ki

most óvatosan lekaparod arcáról a meszet
hogy kifürkészhesd min tűnődik
alszik talán álmodva édesdeden
mintha neszező mezőn feküdne
de arcán a jobb szájzughoz közel

agyagba növe ott egy anyajegy
mit hajtinccsel próbál palástolni

alakja olyan mintha ujjal
nyomták volna oda
a jobb kéz kisujjával
és túl régóta keletkezett ahhoz
hogy elég legyen egyszer kitapintanod
egyetlenegyszer hogy
ne jusson eszedbe soha többé
annyi történet nem több
hogy ízlésedhez idomult formája
megkívántad
és nem hagyhattad érintetlenül

Alvásműhely

Üvegfalú műhelyben alszom,
járkállok körbe-körbe,
és elejtem, ami tönkrement,
ahelyett, hogy összeszedném.
Itt van a mézadagoló,
ezer darabban hever szerteszt,
délutáni álmomat nem édesíti,
hanem ragaccsal keni össze,
s a kettétört kristálysellő
elmetszi hangomat, és elrekeszti
a megbékélés bővizű patakját.
Ha a nyomtatót csavarozom,
a rosszalvók megharagudnak,
de ha hagyom, hogy folyjon a tinta,
olyan, mintha addig kiáltanám nevem,
míg a falak el nem törnek,
és mintha üvegszilánkokat taposnék síromba.
Üvegkalapács hull ki kezemből,
üvegfogó sokféle üvegkulccsal,
melyek a mögöttem becsapódó ajtót nyitják.
A falakon túl erősödik a fény,
és eltörik az üveg,
mikor sötét árnyak gyűlnek, vetődnek rá,
feketébbek, mint a fák, a kövek,
vagy a felborult elefántok.

Freskó

Már majdnem elaludtam,
mikor egy fekete érzés
tolakodott a fehérek közé,
melyek épp kirajzolódtak.
Mindent elsöprő volt, mint egy földrengés,
ám tartósabb.
Minden megkérgesedett, minden megrepedezett,
az életem freskóvá merevült.

Ezeréves fogság
állt mögöttem,
mikor újra megtanultam mozogni.

És akkor mi van, ha valaki más
karjában fekszel?

Mégis el kell tűnnöm.

A sötét penészes szobán kívül
megvizült a nap,
beszáradt erdők mártóznak meg a tengerben,

és esténként
fiatalok pajzánkodnak a hidakon.

Éjjel olyan könnyű lesz az álmom,
mint fehér kő árnya a víz fenekén.